CONVORBIRI CU DOMNUL GORE

COMENTARII FARA DESENE

După cum se știe, adică după cum am avut mai de mult prilejul să-i informez pe cititori, dl. Gore, iritat de ofensiva generală a caricaturilor fără text (vezi „fără comentarii") elaborează la ceasurile libere texte fără desene. Solicitîndu-i pentru „Sportul" o creație mai nouă, el mi-a îngăduit să reproduc lucrarea de mai jos.

I.

Cadrul înfățișează sala, mult faimoasă, de licitații a galeriei Sothesby's de la Londra. Duci, ducese, Elisabeth Taylor, Richard Burton, miliardari americani, colecționari francezi, oțelari (adică proprietari de industrii siderurgice) germani, textiliști italieni, armatori greci etc., etc. La pupitru comisarul, asistat de experți și notari, prezintă rînd pe rînd obiectele de preț supuse vînzării.

Un funcționar al Galeriei aduce în fața publicului un scaun de epocă.

— Scaun Louis XV, autentic, semnat Louis Vosge, strigă comisarul. 5 300 dolari.

Dl. Gore tresare.

— Cine dă mai mult?

II.

Funcționarul prezintă un desen în tuș de 0,40 m × 0,32 m. Rumoare.

— Schiță de Picasso, datată 1912, din epoca portocalie a pictorului. 8 900 dolari.

Dl. Gore suspină ușor.

— Cine dă mai mult?

III.

Funcționarul prezintă o sculptură înaltă de 1,30 m. Rumoare sporită.

— Nud de Rodin, 1893. Lucrarea a aparținut baronului de Saxa-Wittgenstein și este autentificată de moștenitorii artistului. 150 000 dolari.

Dl. Gore suspină insistent.

— Cine dă mai mult?

IV.

Funcționarul prezintă un tablou, în ramă de bronz veac 17, de 1,85 m × 1,60 m. Rumoarea se preschimbă în zgomot.

— Pictură în ulei de Rembrandt, cunoscută sub numele de „Negutătoare de pește". Lucrarea face parte din colecția I. T. Robinson (Cincinatti) și a fost autentificată prin certificatul nr. C 8432175 de către biroul de expertiză „Mc Hean and Co". 575.000 dolari.

Dl. G. încremenește.

— Cine dă mai mult?

V.

Funcționarul prezintă un tînăr foarte brunet și bine făcut, care se mișcă neliniștit de pe-un picior pe altul. Rumoarea ajunge la incandescență.

— Jucător de fotbal la echipa Varese, 20 ani, 1,71 m, cunoscut sub numele Anastasi. Valoarea acestui înaintaș este certificată de antrenorii Valcareggi și H. Herrera. 1 000 000 dolari... Cine dă mai mult?

p. conf.
Al. MIRODAN

TINEREȚE FĂRĂ BĂTRÎNEȚE...

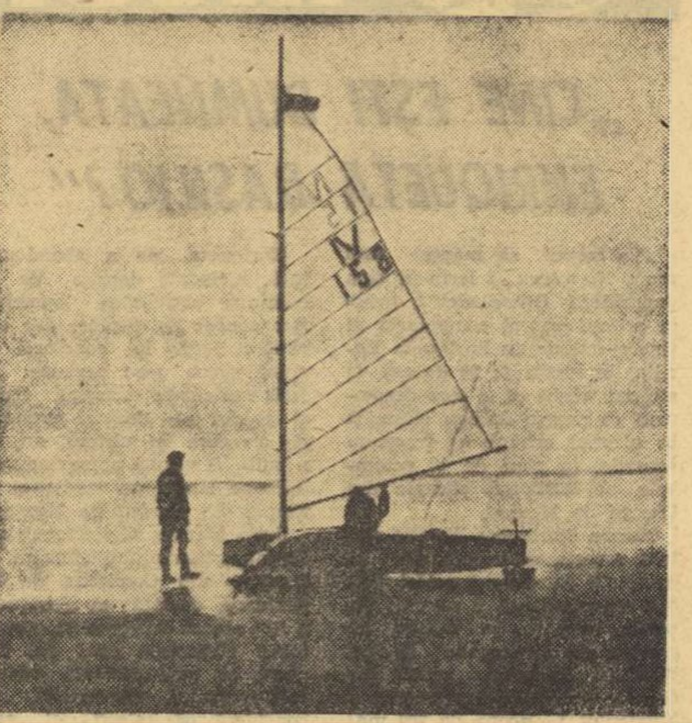

În campingul de la Mamaia, în acel oraș miniatural, printre sutele de tineri, o apariție neașteptată este, fără îndoială, aceea a inginerului Nicolae Iliescu-Brânceni, cu cei peste 80 de ani ai săi. Vîrsta nu i-a temperat obiceiurile practicate într-o îndepărtată tinerețe, dragostea pentru sport.

A sosit pe litoral de unul singur: s-a urcat la volanul unui „Fiat 600", pe a cărui capotă a montat tot felul de unelte pescărești și de pînze, și a pornit de la București spre Constanța. Într-un cort făurit de el însuși, Nicolae Iliescu-Brânceni își petrece vacanța la rînd cu cei tineri, trăind aceleași satisfacții. El nu e un „aventurier întîrziat", ci continuă o activitate ce se înscrie în însuși crezul său de viață sportivă, de practică de-a lungul a vreo șapte decenii.

„Castelanul pereților de pînză", de la Mamaia, se numără printre cei dintîi cicliști ai noștri, după cum a fost prezent în toate concursurile publice din țara noastră, la începutul veacului, la natație, patinaj, schi, motociclism, tenis de cîmp, scrimă și automobilism.

În automobilism a inițiat chiar întîia școală de „șoferi".

El a făcut parte din acel nucleu de sportivi aflați printre întemeietorii F.S.S.R., căreia i se datorește realizarea parcului sportiv de lîngă Arcul de Triumf, care a devenit în zilele noastre „Stadionul Tineretului".

Inginerul Nicolae Iliescu-Brânceni este realizatorul unui iceyahting. Împreună cu Margareta Brancovici — soții Brânceni au făcut izbutite demonstrații pe luciul gheții cu acest gen de barcă ce a suportat adaptări de concepție proprie, realizînd viteze de 100 km/oră (depășind pe cele ale automobilelor vremii).

Barca avea tălpice de lemn și cîrmă, ca și tot ce prevedea „manualul bunului navigator de pe întinderile de ape și pe gheţuri", alcătuit de inventivul sportiv.

De altfel, inginerul Brânceni și-a înscris numele într-o serie de realizări care cinstesc tehnica românească și cu care, încă de acum peste o jumătate de veac a fost în competiție cu inventatorii străinătății, realizînd cel dintîi stabilizator automat pentru asigurarea echilibrului avioanelor.

Ca în romanele de aventuri polițiste, pînă să îndeplinească românul formele internaționale de „traversare", alții, versați în birocrația procedurală, au făcut înregistrările. Dar realizarea românului, ratificată de Paul Painlevé, profesor la Sorbona și mai tîrziu prim-ministru al Franței, a fost consacrată de aplicarea ei în industria franceză de aeronautică, uzinele Farman, producătoare ale avioanelor cu același nume, adoptînd-o și solicitînd compatriotului nostru o colaborare activă și permanentă.

Întîlnit de noi, pe plajă, unde înainte cu mult ca să se fi dezlănțuit vuietul zilei ce-ncepea, își strunea velatura pentru a porni în largul mării, în cursa pe care o face zilnic, ne-a împărtășit opiniile sale:

— Odihna nu poate fi decît activă. Să te refaci prin mișcare, prin strădanie mintală și fizică. La mare, nu înțeleg să locuiesc decît în cort, folosind bicicleta în drumurile de pe litoral și barca și yola în cele de pe ape.

... Nu cumva am descoperit, cu acest prilej, și secretul longevității sale? Un secret pe care e bine să-l știe cît mai mulți oameni...

V. FIROIU

SPORTUL Magazin

Sute de copii au învățat poziția de gardă a boxerului de la maestrul Petre Alexandrescu

DE LA JACK JOHNSON LA PETRE ALEXANDRESCU

Primul om din România care a îndrăznit să-l înfrunte în ring pe celebrul campion mondial de box la toate categoriile, negrul Jack Johnson, aflat în turneu prin Europa, a fost Jean Terzief — astăzi sculptor cu renume în Franța și tatăl nu mai puțin vestitului actor de cinema Laurent Terzief. Meciul de demonstrație pomenit a avut loc la București în 1912, deci cu 56 de ani în urmă.

Interesant ni se pare, însă, faptul că în mijlocul nostru, la București, trăiește un om care a văzut această exhibiție și care, îndrăgostit subit de scrima pumnilor, și-a consacrat toată viața boxului. Nu-i mai puțin adevărat că, încă atunci, în 1912, Petre Alexandrescu lua lecții de box, savată (box francez, cu utilizarea picioarelor) și bastonadă de la instructorul francez Louis Blanc din Joinville, detașat pe lîngă cadrele militare române.

Acum, la vîrsta de 78 de ani, Petre Alexandrescu povestește toate acestea cu savoarea și parfumul amintirilor de preț. De fapt, ne-am cunoscut cu mult în urmă. Pe vremea cînd începusem să încropesc și să agonisesc o bibliotecă personală de cărți sportive, nu mi-au făcut atîta plăcere nici manualele lui Jacques Mortane (1908, cu o prefață suculentă de Tristan Bernard) sau Julien Leclerc (cam din aceeași epocă), nici manualele românești de mai tîrziu (1937—1938) ale lui Dumitru Teică sau Oscar Wexu, cîtă mi-a produs cartea maestrului de box Petre Alexandrescu, datată 1925, adică într-o epocă în care multe țări abia descopereau boxul teoretic. Cu o discretă banderolă tricoloră în colțul copertei de carton, cartea se recomanda „pentru amatori, profesioniști, maeștri de box, licee, școli militare, societăți și diferite organizațiuni sportive".

Autorul dădea lecții de pugilat încă în 1921 la „Școala de box Tirul" și a participat la organizarea primei gale bucureștene, la circul Sidoli, în 1924. Un an mai tîrziu (1925), conduce, în primul ei meci internațional, echipa de box a României, din care făceau parte: Teică, Nour, Spakov, Dîrlău, Dumitrescu-Vîrtej. Printre elevii săi s-au numărat și alte glorii ale boxului autohton: Toma Aurel, Axioti, Vasile Șerbănescu, Plăieșu.

Timp de 45 de ani, între 1921 și 1966, maestrul Petre Alexandrescu a pregătit, educat și desăvîrșit în arta pugilismului multe generații de tineri. Printre ultimii săi învățăcei, la Cluj: Gustav Ripka și Francisc Ambruș. Dar cu mult mai importantă ni se pare activitatea decanului antrenorilor români pe tărîmul propagandei sportive. Nu a pregetat, în ultimii ani, să se deplaseze în centre mai mici, chiar în comune, promovînd pasiunea pentru box, ca exercițiu fizic de voinicie și bărbăție. Astăzi încă este gata — cu o sprinteneală pe care numai îndelungata practică sportivă o poate explica la vîrsta sa — să-și ofere sfaturile, oficiile de consilier, oricărei secții de box sau școli care tinde să profite de experiența unui vechi maestru pentru a convinge pe tineri să îndrăgească boxul. Cu galoanele unui asemenea maestru, partida e dinainte cîștigată.

Victor BANCIULESCU

DIN TOATĂ LUMEA

● Echipa engleză de fotbal Scheffield United a realizat, în campionatul trecut, un beneficiu de 120 000 de lire. Și asta, în ciuda faptului că formația din Sheffield a avut o evoluție ștearsă în campionat, clasîndu-se pînă la urmă pe locul... antepenultim!

● *În timp ce pentru W.B.A. Joe Frazier este campion mondial de box la toate categoriile, pentru Comisia de box din New York el este abia al... 7-lea boxer din lume, primul fiind Jimmy Ellis.*

● Atleții americani care vor participa la J. O din Mexic vor avea patru consilieri pentru problemele tehnice și personale. Aceștia sînt: Jesse Owens, Rafer Johnson, Hayes Jones și Bob Mathias.

● *Se pare că cele mai mari șanse de a cîștiga bătălia... eleganței la apropiatele J.O. le au sportivii din R.F. a Germaniei. Comitetul olimpic din această țară a acordat o mare atenție problemei echipamentului, care va fi, de altfel, și foarte costisitor. După aprecierile ce s-au făcut, valoarea echipamentului rezervat fiecărui sportiv se ridică la 3 000 de mărci (750 de dolari!)*

● 13 antreprenori din Roma au fost condamnați la cîte 16 luni de închisoare pentru că au folosit materiale de proastă calitate la construcția „satului olimpic" din 1960. După J.O., cele 1 200 de apartamente... olimpice au fost vîndute unor funcționari de stat. Aceștia sînt cei care au declanșat acțiunea judiciară, constatînd că pereții caselor au început să se scorojească

● *Noul campion european de juniori la yachting (finn), vest-germanul Geiss, este în același timp și un redutabil halterofil. Nici nu e de mirare, de altfel, el avînd o înălțime de 1,65 m și o greutate de... 80 de kilograme.*

● *Lotul olimpic al Angliei cuprinde 70 de atleți. Printre aceștia se numără renumiții săritori: Lynn Davies și Mary Rand, cîștigătorii probelor de lungime la Olimpiada de la Tokio. Curioasă este prezența în echipă a tînărului alergător de fond Alan Blinston (13:40,6 la 5000 m). Acesta, în vîrstă de 24 ani, suferă de o ușoară formă de epilepsie (!) și va mai trebui supus unor controale medicale înaintea plecării la J.O.*

● Celebrul aruncător de disc Alfred Oerter a cucerit medalia olimpică de aur în trei ediții succesive: Melbourne 1956 (56,36 m), Roma 1960 (59,18 m) și Tokio 1964 (61,00 m). La 32 de ani, Alf se pregătește pentru cea de a patra sa participare olimpică. Rezultatul său din acest sezon (62,74 m) îl mai îndreptățește și acum la un loc fruntaș. Doar că, la Ciudad de Mexico, va întîlni o opoziție mai puternică decît oricînd: cea a compatriotului său Jay Silvester, care în 1968 s-a detașat mult față de toți adversarii, stabilind recordul mondial de 66,54 m și avînd la antrenamente chiar aruncări de peste 70 m!

Desene de la cititori

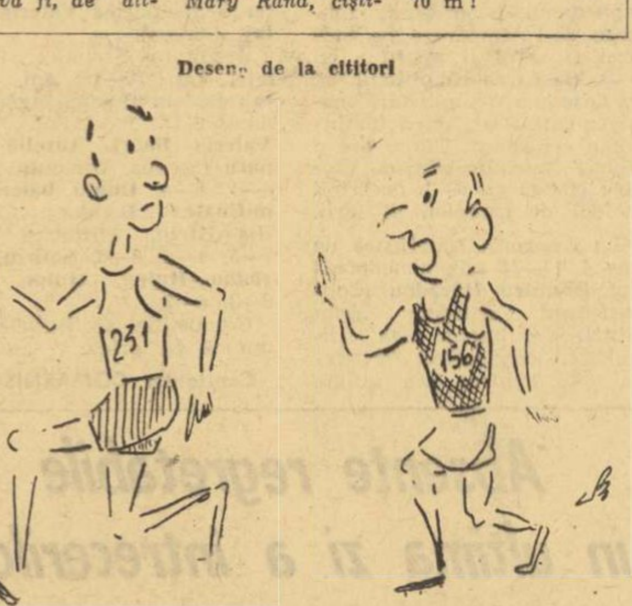

— Alo, amice, stai puțin să-ți spun o chestie...
Ing. Liviu Buruiană

CONSTANTIN MORUZAN

(Urmare din pag. a 2-a)

țu"). Ultimului i-a fost chiar un apropiat consilier, un antrenor din... umbră, dacă vreți.

La fotbal, e prezent în tribune nu numai la meciuri divizionare (A, B sau C), ci și la cele din campionatul orășenesc, după cum e nelipsit de la gimnastică, scrimă, volei, baschet, handbal etc., etc.

Dintr-un carnet cu însemnări, rezultă că într-un an vizionează peste 150 de spectacole sportive, ținînd seama că, uneori, duminica asistă în cursul dimineții la 2—3 întîlniri de volei, handbal sau baschet, iar după-amiază la două meciuri de fotbal. O cifră, desigur, demnă de un adevărat decan al „microbiștilor" cu o activitate de patru decenii.

SPORTUL ȘI ARTA

Maestrul C. Moruzan, deplin convins de necesitatea activității sportive în viața slujitorilor scenei, nu pierde nici un prilej să amintească acest lucru numeroșilor actori tineri — colaboratori la emisiunile „teatrului radiofonic" — cît și elevilor săi de la Institutul de Teatru.

„Paralel cu actul de creație artistică, scena reclamă și o bună condiție fizică, o anumită plastică, uneori o vigoare deosebită, în special în scenele de luptă — subliniază fostul aspirant la gloria pugilistică. Sportul îți înseninează sufletul, dîndu-ți o dorință accentuată de a munci, de a realiza mai bine și mai mult, de a trăi. Eu însumi fac, de peste 30 de ani, în fiecare dimineață, o preumblare în pas vioi, de cel puțin o oră și jumătate, înainte de a mă prezenta la slujbă; iar concediul de vară mi-l petrec cutreierînd munții. Iată, din păcate, singurele mele performanțe, incomparabil de modeste față de cele pe care, cîndva, în lașul adolescenței mele, doream cu însuflețire să le realizez".

BOALA ȘAHULUI

— Petea, fii bun, un moment! îmi făcu semn cu ochiul Kadușkin și mă trase misterios într-un coridor.

— Iată despre ce-i vorba, îmi spuse șeful de serviciu, cînd rămăseserăm singuri, mi s-a dat sarcină pe linie sindicală să organizez un concurs de șah.

— Foarte bine, organizează-l, i-am răspuns, ridicînd din umeri, eu nu cunosc șahul.

— Toți oamenii celebri au jucat șah: regele Spaniei, Alfons cel Înțelept, Tamerlan, Napoleon și atîția alții.

I-am explicat lui Kadușkin că eu nu sînt Napoleon și nici Alfons cel Înțelept.

— Petea, tu nu prețuiești îndeajuns importanța cultural-educativă a șahului. Omul care își dedică timpul liber jocului de șah este pierdut pentru beție și jocuri de noroc.

— Îți mulțumesc, nu m-am așteptat să mă faci bețiv și cartofor!

— Nu te supăra, eu îți vorbesc prietenește, pentru că te stimez. În sfîrșit, dacă nu vrei, nu joci, treaba ta. Dar de înscris trebuie să te înscriu.

La instituția noastră toți, absolut toți (se înțelege afară de mine), jucau șah, sau se credeau teoreticieni ai acestui străvechi joc.

Dar cînd s-a anunțat concursul, curios, nimeni n-a vrut să se înscrie, de frica ultimului loc.

— Petea, îmi spuse Kadușkin, ție îți este indiferent șahul. Înscrie-te tu primul.

— Fie, înscrie-mă, i-am spus eu ca să-l scot din încurcătură. În aceeași zi, colegii de serviciu începură să facă glume pe socoteala mea. A doua zi la fel. A treia zi, n-am putut să mai rabd ironiile lor și i-am spus lui Kadușkin:

— Te rog să mă ștergi de pe listă.

— Nu pot, îmi spuse el categoric. Trebuie să rămîi pînă la sfîrșitul concursului.

— În cazul acesta, voi juca și eu. Am acest drept sau nu?

Kadușkin dădu din umeri.

Seara am împrumutat de la vecinul meu „Îndrumătorul jucătorului de șah". După o noapte de studiu, mă socoteam un șahist pasionat. Totul mi se părea simplu. Trebuia numai să evit greșelile.

A doua zi stăteam la masa de șah. Partenerul meu era planificatorul Rassohin, care mă privea foarte curios.

— Dv. aveți prima mutare, colega, îmi spuse el solemn.

La șah, ca și în viață, primul pas este cel mai greu. Din douăzeci de variante diverse trebuie să alegi una, cea mai bună. Din fericire mi-am adus aminte de deschiderea pe care o făcea marele Ostap Bender. Și atunci am mutat pionul din pătratul e2 la e4.

În jurul nostru se adunaseră suporterii. Jocul devenise pasionant.

— Joci foarte curios, îmi spuse unul dintre ei, de ce nu folosești calul de loc?

Eu uitasem mișcarea cailor. Noroc că i-am pierdut pe amîndoi.

— E o poziție foarte complicată, strigau suporterii. Ce partidă interesantă!

Spectatorii se comportau ca la meciul de fotbal dintre „Spartak" și „Dinamo". La început nu înțelesesem cu cine țineau. Apoi m-am dumirit: cu mine. Spectatorii întotdeauna susțin pe cei slabi.

Încurajat de suporteri, eu jucam cu îndrăzneală și hotărîre. Partenerul meu, dimpotrivă, era derutat și pierdut. Deodată, îmi propuse remiză. Eu aș fi vrut să primesc, dar suporterii protestară zgomotos. Rassohin trase adînc din țigară și capitulă.

Succesul înaripează. Din acea vreme m-am molipsit de febra șahului. Am împrumutat de la bibliotecă o grămadă de cărți și broșuri tratînd despre teoria jocului de șah. Apoi, mi-am cumpărat o cămașă în carouri mari. Mi s-a schimbat și mersul. Fără să-mi dau seama mergeam ca un cal de șah.

Boala șahului s-a dovedit a fi contagioasă. Mai întîi s-a îmbolnăvit nevastă-mea, apoi fiica și soacra. Ceva mai tîrziu s-au molipsit și vecinii. Am început să organizăm concursuri. În cele mai multe cazuri am ieșit învingător. Aceasta mi-a dat și mai mult curaj.

Venea la mine des să joace un tînăr cu ochelari, student la Institutul de arhivistică. Mai tîrziu am aflat că Oleșek — așa îl chema pe student — mă vizita nu de dragul șahului, ci pentru a o vedea pe Lena. Într-o zi, îi oferise fiicei mele tot ce avea mai scump: inima și bursa. Atunci m-am hotărît să iau fericirea tinerilor în mîinile mele. Mi-am amintit că, pe vremuri, într-un orășel german exista un obicei: mirele trebuia să-și cîștige logodnica, de la părinții săi, la șah. Tot acolo, probabil, s-a născut și zicala: „Este inutil acel om care nu știe nici să citească, nici să joace șah".

Am propus studentului să facem un concurs de douăzeci de partide. Dacă va cîștiga, voi fi de acord cu căsătoria lor.

— Douăzeci de partide! se îngrozi Oleșek, ștergîndu-și ochelarii. Pînă terminăm concursul o să îmbătrînească Lena.

— Nu-i nimic. Ea are numai nouăsprezece ani.

Am început jocul. Studentul nu mai avea timp să se vadă și să umble la cinema cu Lena. Toată vremea era preocupat de problemele șahului.

Uneori, Lena se interesa de mersul concursului.

— Victoria e aproape. Fericirea, de asemenea, o asigura Oleșek.

Eram sigur că studentul va cîștiga... dar a trebuit să întrerupem jocul. Cînd am ajuns la a șaisprezecea partidă, am aflat că Lena s-a logodit cu un fotbalist. Păcat! Oleșek avea toate șansele s-o ia el de nevastă.

A. SVETOV
(Traducere de
I. BABIN)

RECORDUL MONDIAL DE 400 m. LIBER BĂRBAȚI, AMENINȚAT DE... O FEMEIE

● *În 1960, recordul mondial la înot 400 m liber era deținut, la bărbați, de Jon Konrads cu 4:15,9, iar la femei de sora sa, Ilse, cu 4:45,4. Recent, canadianul Ralph Hutton și americanca Debbie Meyer au coborît aceste recorduri la 4:06,5 și respectiv 4:26,7. În 8 ani, așadar, o îmbunătățire de 9,4 sec. la bărbați și de 18,7 sec. la femei. După cum se vede, vechiul record al lui Jon Konrads începe să fie amenințat de... Debbie Meyer!*

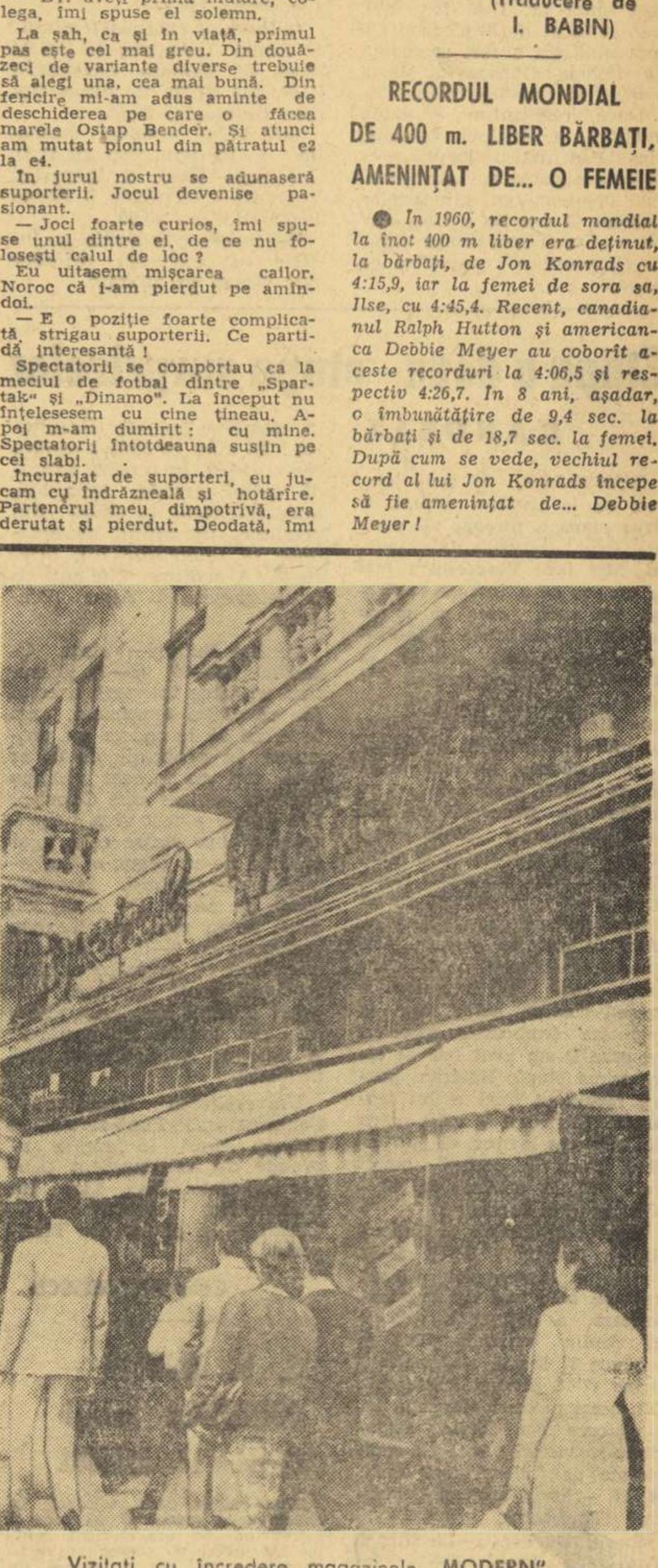

Vizitați cu încredere magazinele „MODERN" — bulevardul Gheorghe Gheorghiu-Dej nr. 8, „ELEGANT" — bulevardul N. Bălcescu nr. 11, care vă oferă un bogat sortiment de confecții pentru bărbați și femei, executate după ultimele creații ale modei.

ISIAP
AGENȚIA DE PUBLICITATE

MICA ȘI MAREA PUBLICITATE

Alex... ța Filantr...

MOTOCICLETA ... stare vînd. Tel 59 ...

CUMPĂR sau închiriez ... marcă turism, dormitor, gătit ... 23 90 19 (35518)

MOTOCICLETĂ M.Z. 250 cm atas ... comandă în stare foarte bună, ... la preț convenabil. Cristea Ion, ... Costache Stamate 32, sectorul 5, ...rești. (35521)

...ND motocicletă Zundapp ... atas stare excepțională, ...emp 3. Tel. 41 47 86. (355...)

...DES 1940 vînd, str. Bi... ...ația Vespasian — Ga... (35510)

... inel safir cu ... demontat, bră... diverse piese ... orele 17—20. (38620)

... baie răcitoare cazan vînd. Tel. 17 32 41. (35618)

... casă liber antreu 2 camere, ...ințe, baie, calea Moșilor 104, ...r Victoria (35622)

...MPĂR semineu, draperii, ... cărți. Tel. 56 14 34 (16—2...)

GORDINI nou în rodaj. 33 46 18, între orele 16-

VÎND covoare ... Minerva, str. ... 10, etajul ...

... ver- ... pentru ... condensant ... P = 0,05 ... ămănun-... tel. 16 27 65 și 14 ... orele 7—16. (9995)

MICA ȘI MAREA PUBLICITATE

Str. Eforiei nr. 6, București, tel. 16 79 45 RECLAMA EFICIENTA PRIN PUBLICAȚIILE ADMINISTRATE DE I.S.I.A.P.